

Έγραψαν για το βιβλίο...

Ο δάσκαλος με τα όνειρα στα μάτια

Σοφία Μαντουβάλου

Συλλογή: Περιστέρια

[...] Η συγγραφέας δηλώνει –και το αποδεικνύει μέσω των βιβλίων της– συνεργός στην επιχείρηση «Δημοκρατία στην εκπαίδευση με χιούμορ και φαντασία». Και στα βιβλία της κλείνει τα όνειρά της για μια δημιουργική εκπαίδευση όπου η ισότητα, η ελευθερία και η δικαιοσύνη είναι υποχρέωση και δικαίωμα μαθητών και δασκάλων.

[...] Όλοι οι μαθητές, αλλά και οι δάσκαλοι, είναι καλοί. Με τις μεθόδους του και τα μυστικά του συμβόλαια καταφέρνει να περιορίσει τα περιστατικά ενδοσχολικής βίας και να μάθει στα παιδιά του να αλληλοϋποστηρίζονται και να υπερασπίζονται τους μικρότερους. Με την αξιοποίηση της τεχνολογίας «ταξιδεύουν» στον κόσμο και τον ανακαλύπτουν. Αλλά ταυτόχρονα παίζοντας με την πλαστελίνη της γλώσσας, την ποίηση, και διαβάζοντας βιβλία, μαθαίνουν να αγαπούν τη λογοτεχνία.

[...] Είναι καλογραμμένο, έξυπνο, με χιούμορ και ευαισθησία. Αλλά κυρίως είναι ένα βιβλίο που μέσα από τους ζωντανούς διαλόγους του καταφέρνει να μεταφέρει στο χαρτί την οπτική τόσο του δασκάλου, όσο και των μαθητών.

[...] Το προτείνουμε όχι μόνο σε παιδιά και νέους, αλλά και σε γονείς και εκπαιδευτικούς!

Μαίρη Μπιρμπίλη, elniplex.com

[...] Με όμορφη γλώσσα, σημερινούς διαλόγους, δυνατούς χαρακτήρες και με χιούμορ, η συγγραφέας στήνει ένα μυθιστόρημα όπου η Δημοκρατία, η διαφορετική προσέγγιση των μαθητών από τον δάσκαλο και οι αξίες που ο ίδιος εμπνέει κάνουν τα όποια προβλήματα ανάμεσα στην ομάδα των μαθητών/μαθητριών, όπως συμβάντα ενδοσχολικής βίας, να περιοριστούν.

[...] Η πίστη της συγγραφέα στον εκπαιδευτικό που «πετάει», όπως μας γράφει στο σημείωμα της εκεί προς το τέλος, διαφαίνεται και διαπερνάει όλη την ιστορία της και γι' αυτό την κάνει ξεχωριστή και πρωτοποριακή.

Έγραψαν για το βιβλίο...

[...] Το βιβλίο της Μαντουβάλου θα διαβαστεί από παιδιά και θα τα μπολιάσει με αξίες μοναδικές.

Θα διαβαστεί και από ενήλικες, που θα βρουν έννοιες, συμπεριφορές που θα πρέπει να αναζητούν στα σχολεία που φοιτούν τα παιδιά τους.

Ενώ, καθώς θα διαβαστεί και από εκπαιδευτικούς, θα σταθεί δίπλα και σε όλους εκείνους που έχουν «το όνειρο» προτάξει μέσα στην τάξη, κλειδώνοντας στα συρτάρια τα στεγνά αναλυτικά προγράμματα.

Ένα βιβλίο που ενθαρρύνει τη φαντασία, απενοχοποιεί όλους όσοι χρησιμοποιούν μεθόδους που δεν είναι συμβατές και αποδεκτές από το δήθεν αφεγάδιαστο εκπαιδευτικό σύστημα.

Έλενα Αρτζανίδου, thinkfree.gr

[...] Ο νεαρός δάσκαλος έχει όραμα προοδευτικό και θέλει να το εφαρμόσει με πείσμα μέσα σ' ένα σύστημα που έχει καταντήσει τα παιδιά σκληρά εργαζόμενους και υποχείρια της εξουσίας της ύλης και του διδάσκοντα. Κερδίζει τους μαθητές του. Με άξονα ότι η γνώση κάνει κύκλους και είναι ένα παζλ όπου κάθε κομμάτι κουμπώνει με το διπλανό του, τους προσφέρει κάτι φανταστικό και εντελώς διαφορετικό από τη μέχρι τότε εμπειρία τους: ομαδικό πνεύμα, υπευθυνότητα που συνεπάγεται και δικαιώματα, συνεργασία, εσωτερική δημοκρατία και σεβασμό του ενός προς τον άλλο, κατανόηση ότι η βία γεννά μόνο βία, ερευνητικό πνεύμα, αξιοποίηση των ταλέντων κάθε παιδιού.

Η Σοφία Μαντουβάλου δομεί με προσοχή το βιβλίο. Θα λέγαμε ότι αποτελείται από τρία μέρη που συμβαδίζουν χαλαρά με το σχολικό ημερολόγιο. Στα πρώτα δεκατέσσερα κεφάλαια γνωρίζουμε τα παιδιά καθώς και διάσπαρτες, και περιστασιακές, τις παιδαγωγικές απόψεις του δασκάλου. Σ' ένα ιντερμέδιο δύο κεφαλαίων πραγματεύεται τις αντιδράσεις της κοινότητας των ενηλίκων, που πρέπει να πείσει ο δάσκαλος για τη δουλειά του: τη διεύθυνση, τους συναδέλφους του και τους γονείς. Σ' αυτά τα κεφάλαια ξεδιπλώνεται όλη η παιδαγωγική φιλοσοφία της συγγραφέως, που συνοψίζεται στο «Τα παιδιά είναι χαρούμενα στο σχολείο και δε σπρώχνουν τη μια μέρα μετά την άλλη για να τελειώσει ο χρόνος, επειδή δρουν και συμμετέχουν στην εκπαίδευσή τους». Από την άλλη περνά από μπροστά μας ολόκληρη η παθογένεια της επίσημης εκπαίδευσης και των γονιών.

[...] Με όχημα το παιδικό και επιτυχημένα αυθόρμητο χιούμορ, οι συζητήσεις με τον δάσκαλο και οι αντιδράσεις των ηρώων θα τους σπρώξουν [τα παιδιά] σε άλλα ερωτήματα εξίσου καθημερινά και σοβαρά, όπως για παράδειγμα οι προσδοκίες των γονιών τους, θέμα που έχει τεθεί σε λίγα παιδικά βιβλία. [...]

Μαρίζα Ντεκάστρο, oanagnostis.gr